

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2898/2021
08.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА и ББ, обе из села ..., које заступа пуномоћник Немања Ковачевић, адвокат из ..., против туженог РФ ПИО Дирекција Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19751/20 од 21.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19751/20 од 21.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 17864/18 од 08.07.2020. године, у ставу првом изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности суда. У ставу другом, одбијен је тужбени захтев тужиље АА да се обавезе тужени да јој на име мање исплаћеног месечног износа припадајуће пензије услед умањења због доставе на адресу за период од октобра 2015. године закључно са августом 2018. године исплати укупан износ од 3.815,90 динара и то појединачно одређене износе за сваки месец, са припадајућом законском затезном каматом. У ставу трећем одбијен је тужбени захтев тужиље ББ да се обавезе тужени да јој на име мање исплаћеног месечног износа припадајуће пензије услед умањења због доставе на кућну адресу за период од октобра 2015. године закључно са августом 2018. године исплати укупан износ од 3.512,50 динара и то појединачно одређене износе за сваки месец, са припадајућом законском затезном каматом. У ставу четвртном одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка. У ставу петом ослобођени су тужиоци плаћања судске таксе.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 19751/20 од 21.01.2021. године, у ставу првом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, трећем и четвртном изреке. У ставу другом одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили посебну ревизију, из разлога предвиђених одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност одлучивања о посебној ревизији тужилаца, Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови које одредба члана 404. став 1. ЗПП захтева, за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се разматре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом потврђена је првостепена пресуда, којом је одбијен тужбени захтев тужилаца за накнаду штете због мање исплаћене пензије за износ доставе пензије на кућну адресу.

Према разлозима нижестепених судова, тужиоцима је у утуженом периоду наплаћивана поштарина у висини од 1,4% од износа припадајуће пензије, која им је достављана на кућну адресу. Нижестепени судови налазе да обавеза Фонда да корисницима исплаћује пензије у месту њиховог пребивалишта не подразумева и обавезу Фонда да сноси трошкове доставе пензије. Корисник има право да се определи на који ће му начин бити извршена исплата (на кућну адресу, преко рачуна банке), али се тиме истовремено опредељује и да сноси трошкове доставе на кућну адресу. Како Фонд не може самостално да врши послове доставе, то је оправдано и на законом дозвољен начин закључио уговор о достави пензија са ЈП „Пошта Србије“.

Имајући у виду тако изнете разлоге, на којима је заснована другостепена одлука, Врховни касациони суд је становишта да у овој правној ствари нема потребе за новим тумачењем права, нити су испуњени други услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној. Нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Оспоравање правилне примене материјалног права, само по себи, на начин како се то чини у изјављеној ревизији, не представља разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужилаца, у складу са одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да изјављена ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда донете у поступку о споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Спорови мале вредности дефинисани су у одредби члана 468. став 1. Закона, према којој је спор мале вредности спор у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предметног спора на дан подношења тужбе 31.10.2018. године у односу на првог тужиоца износи 3.815,90 динара, а у односу на другог 3.512,50 динара, па предметни спор представља спор мале вредности.

Како ревизија против одлуке донете у спору мале вредности није дозвољена сходно изричитој законској одредби, то је ревизија тужилаца недозвољена.

На основу изнетог одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић